

[Krarup.]

gennem det foreliggende Lovforslag aabnes Mulighed for, at Staten støtter et saadant Arbejde med sin Anerkendelse og ved at give et Tilskud til de Udgifter, der nødvendigvis maa følge med Soldaterfritidshjem i Landsbyerne under den ekstraordinære Indkaldelse. Det er jo ikke noget nyt, jeg her foreslaar. Det private Initiativ har allerede grebet ind, og jeg kan nævne, hvad jeg saa i Pressen forleden, at i Toksværd ved Næstved har man indrettet sig saadan, at der er Aftenskole for Soldaterne, og Konfirmandstuen i Præstegaarden er indrettet til Skrivestue og Læsestue, hvor der er fremlagt Brevpapir, Bøger, Blade og Aviser og findes Radio og forskellige Spil til Afbenyttelse.

Jeg finder, at en saadan Afhjælpning af Ulemperne ved Indkvartering baade for Kvarterværterne og for de indkvarterede er saa nyttig og saa billig, at jeg gerne vil foreslaa følgende Bestemmelse optaget i Loven: Hvor der ved privat Initiativ efter Samraad med de paagældende militære foresatte oprettes Soldaterhjem i Forsamlingshuse, Skoler og lignende offentlige eller private Lokaler, betaler Staten et Tilskud til Udgifterne herved, dog ikke ud over Halvdelen af det fra anden Side tilvejebragte Beløb.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Støtte til Lovforslagets hurtige og velvillige Behandling.

Oluf Johansen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg agter ikke ved denne Lejlighed at gaa ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, saa meget mindre som den højtærede Indenrigsminister gennem meget udførlige Bemærkninger har redegjort for Lovforslaget og dets enkelte Bestemmelser.

Spørgsmaalet om Indkvartering og Beting herfor hører jo ikke til de faste Problemer i Tilværelsen, heldigvis. Kun ved ekstraordinære Forhold med store og varige Indkaldelser til Opretholdelse af en Sikringsstyrke rykker saadanne Spørgsmaal frem i Diskussionen. Det er naturligt, at Lovforslaget støtter sig til, hvad man kan kalde ordinære Forhold, og at der ud fra dette bliver Mulighed for Udsving med Hensyn til Prisforholdene. Men disse Udsving skal jo først konstateres, og hvis denne Konstatering skal finde Sted paa Grundlag af Aarsregnskaber fra det landøkonomiske Driftsbureaus Husholdningstal, kommer man let $1\frac{1}{2}$ —2 Aar bagefter, idet Regnskaberne jo først bliver forelagt

betydelig Tid efter, at Regnskabsaaaret er afsluttet. Det vil næppe være tilfredsstillende under de nuværende Forhold, saa meget mindre som saadanne Tal ikke foreligger siden 1936—37. Den højtærede Indenrigsminister har da resolut valgt den Vej at lade Statistisk Departement å jourføre disse Tal. Resultatet heraf — og hertil kommer den lille Forhøjelse af Logigodtgørelsen — bliver saa en Forhøjelse fra 1 Kr. 45 Øre til 1 Kr. 77 Øre pr. Dag. En forhøjet Godtgørelse er paakrævet, bl. a. paa Grund af den almindelige Prisstigning, men dernæst paa Grund af den Kendsgerning, at man nu staar over for langvarige Indkvarteringer, som jo stadig for en Dels Vedkommende falder paa de samme Egne, samt at det i høj Grad er enkelte Befolkningsgrupper, der stadig maa holde for. Med den Forhøjelse, jeg her nævnte, kan der vel ikke siges at være Tale om fuldstændig Erstatning efter Pensionatspriser, hvad vel heller ingen har regnet med, men et Vederlag, som, alt taget i Betragtning, kan forsvares. Vi har aldrig ved Behandlingen af disse Forhold lovfæstet Begrebet fuld Erstatning, men en rimelig Erstatning. Soldaterne faar jo heller ikke fuld Erstatning; alt taget i Betragtning kan man med fuld Ret sige, at de alligevel yder mere.

Da jeg ser, at den højtærede Forsvarsminister ogsaa er til Stede i Salen, vil jeg gerne henvende et Par Bemærkninger til ham. Det drejer sig om Indkvarteringsforholdene, de smaa Spørgsmaal, om jeg saa maa sige, som Folk ude omkring, der som Kvarterværter modtager Soldater, har paa Samvittigheden, og som det forekommer mig ikke er ubegrundede.

For det første vil jeg gerne nævne, at det sikkert er alles Ønske, at Indkvarteringerne bliver saa spredt som overhovedet muligt. Derved bliver Kvarterværterne i Stand til at yde de bedst mulige Kvarterforhold.

Det andet Ønske, jeg gerne vil fremføre, er et Ønske fra Husmødrene, og det lyder kort og godt saaledes: Kan Soldaterne ikke komme hjem til Middag? Det er selvfølgelig en Vanskelighed i Husholdningsarbejdet, naar man skal servere Middagsmad to Gange. Det er muligvis forbundet med visse Vanskeligheder, men jeg henstiller til den højtærede Minister at tage Spørgsmaalet op til velvillig Behandling og haaber ogsaa, at det kan lade sig gøre i alt Fald i en vis Udstrækning.

Dernæst vil jeg gerne sige et Par Ord i Anledning af de Betragtninger, som det